

Contribució a l'estudi radiològic tuberculós

pel

Dr. J. MALARET

En l'esperit d'aquest treball solament hi ha la pretensió d'aportar una contribució personal a l'estudi radiològic de l'aparell respiratori. Es una exposició més pràctica que teòrica. Els documents que constitueixen la matèria, estan extrets en la seva majoria de la col·lecció de radiografies reunides durant els dos darrers mesos en el servei del Dr. Raventós de l'Institut Policlínica. Aquests documents tenen la valor demostrativa de llur confrontació amb l'observació clínica. Els progressos realitzats en aquests darrers anys en la tècnica dels exàmens radiològics han fet verament pràctic aquest mètode d'exploració per l'augment aconseguit en la potència dels aparells i el major rendiment dels tubs radiògens, com es va demostrar en l'exposició anexas al darrer Congrés de radiologia de París en l'any passat.

La nota característica de l'exposició la formaven els aparells de raigs X amb els corresponents accessoris protegits a més, contra els perills de la radiació i alta tensió.

El temps d'exposició dels millors aparells era de 3 a 4 centèsimes de segon, en radiografia de tòrax.

Com a darrera invenció, la casa Müller presentà un dispositiu per a l'exacta impressió de la radiografia que en regula automàticament l'exposició. Dit dispositiu es basa en una cambra de ionit-

zació que envia segons el seu estat de saturació, mitjançant un "relais" un corrent secundari que, per la seva part, talla en el moment adequat l'exposició. Com hem dit, funciona de manera completament automàtica.

S'ha augmentat també de manera extraordinària la tensió dels aparells arribant a 1/2 milions de volts. Així com la resistència dels tubs, aconseguint arribar als 500 milliàmpers.

Es arribat ja el dia en què les dades proporcionades per l'examen radiològic són tant o més indispensables al metge, com obtingudes per altres exploracions, doncs, cap altre procediment d'exploració permet establir amb tanta precisió la topografia de les tant, desgaciadament i fixar llur extensió i localització. No obstant, desgraciadament l'expressió de què la radiologia és una autòpsia en el viu està encara avui dia lluny de la realitat. Si bé és veritat que l'aparell respiratori s'ofereix millor que un altre a l'exploració radiològica, no deixa de presentar les seves dificultats materials per obtenir en un bon film una reproducció fidel de totes les ombres corresponents a diferents densitats. La teleradiografia dóna una significació més exacta de les imatges radiològiques. La teleradiografia no exclou a la radioscòpia, ans el contrari aquesta ha d'ésser un temps preliminar, que a més de servir com a complement, permet escollir entre les nombroses imatges que ens ofereix la que pot ésser més útil per al diagnòstic, i aplicar la tècnica més convenient, per tal objecte.

Consisteix en practicar la radiografia amb el tub situat a més de dos metres de distància, el raigs normal centrat a la cinquena vèrtebra dorsal. Les condicions òptimes les he obtingut amb una intensitat de 150 a 200 m.a. una tensió de 60-70.000 volts, amb exposició als voltans d'una dècima de segon. La justa combinació d'aquets tres factors, junt amb la tècnica d'un bon revelat permet obtenir amb un sol "clixé" una reproducció el suficientment exacta de les diferents lesions, per a les necessitats clíniques més exigents com es podrà veure per les radiografies que vàreig exposar cosa que no s'obtenia en les altres tècniques fins avui emprades a excepció de la teleesterografia que ve a ésser un complement de la primera.